

ARNHEMSE SCOURANT

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden.

DONDERDAG 1 JUNI.

De prijs der Advertentiën is, van den tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

De verworping den conversie-wet.

De hoog geroemde bekwaamheden van onze ministers hebben weder door de verworping der conversie-wet eenen gevoeligen knak ontvonden. Men schijnt volstrekt niet geduldig met de vruchten huijner hoofdstadten. De heer VAN HALL stelt eene bijvoeging bij een enkel artikel van de wet op de regterlijke organisatie voor, en met zeer geringe meerderheid keurt de Tweede Kamer het goed. Doch de Eerste wil er niet van hooren. Nu onlangs stelt dezelfde minister eene wijziging in eenets titel van het Wetboek van Burgerlijke Regtsordering voor. Ongelukkig genoeg wil de Tweede Kamer deze niet aannemen en valt hem de onderscheiding te beurt, dat nagehoeg al de regtsgeleerde leden der Kamer het ontwerp afkeuren en de minderheid, welke den minister ondersteunt, uit de niet regtsgeleerde bestaat. Vreesde men het anathema van het Nieuwsblad niet, men zoude haast gaan twijfelen aan de groote regtsgeleerde verdiensten van den heer VAN HALL.

De andere ministers, als trouwe bondgenooten alle leed met hunnen ambtgenoot wilstende deelen, en hem niet gaarne wilstende ontmoedigen door het gezigt hunner zegepralen, zoeken allerlei plannen te bedenken, waardoor zij hem bewijzen kunnen volstrekt niets beter noch bekwaamer dan hij te zijn. De heer ROCHUSSEN ontwierp daartoe zijn conversie-ontwerp. Dit zou toonen, dat verstand de heer VAN TETS het schulden maken op eene groote schaal, hij daarin voor hem niet behoeft onder te doen, ja zelfs wel zoo ver durfde te gaan, van voor het vervolg alle vermindering op onzen jaarlijkschen rentelast onmogelijk te maken, eens voor altijd af te snijden. Nog eentien was hij voor de aanneming beducht en voegde daarom vier verschillende ontwerpen ineen, steeds stuitweg een vast amortisatie-fonds voor, op hetzelve oogenblik, dat hij de middelen tot dekking van hetzelve kort kwam vragen, en, ten einde alle reden tot aanneming onmogelijk te maken, voegde hij daarbij nog een voorstel, dat reeds eens door de Kamer, bijna met eenparige stemmen, geweigerd was, om eene tijdelijke schuld, welke na verloop van zes jaren zou afbetaald zijn, tot eenen voortdurenden last te maken.

De Kamer bewees hem dan ook dezelfde eer als zijnen ambtgenoot. Zij verklaarde de toekomst niet te willen opofferen aan een zeer gering oogenblikkelijk voordeel. Zij wilde niet eene reductie van renten nu alleen, maar ook de gelegenheid daartoe voor het vervolg open laten.

Heeft de minister het niet aan beloften laten ontbreken; heeft hij, die vroeger alle verdere bezuiniging op de begroting van uitgaven voor onmogelijk, voor nadeelig hield, eensklaps het onmogelijke als mogelijk beschouwd, het nadeel in een voordeel veranderd gezien, alleen ten einde de aanneming van zijn plan te koopen, — van de ministeriele verdedigers heeft het mede niet aan van overal zamengeraspte middelen gefaald. Men sprak van conspiratiën, welke alleen in de kranke verbeelding der ministers en hunner vrienden beston-

den. Men wilde het volk wijs maken, dat de tegenstanders van het wets-ontwerp geene vermindering van rente wilden; maar listiglijk verzweeg men, dat zij die reductie meer dan de ministers begeerden; want dat zij haar niet alleen nu wilden, maar de mogelijkheid ook voor het vervolg poogden te bewaren.

Begerte en vrees verbijsterten zeer de zinnen. Dit moge den minister verschoonen voor de zondderlinge beschuldiging, welke hij aan de tegen zijn ontwerp sprekende leden te gemoet voerde, dat zij het ontwerp wel afkeurden, maar geen ander in de plaats stelden, alleen van doortastende maatregelen spraken. De Kamer is niet geroepen om tegen 's ministers ontwerpen de hare over te stellen. Bij de behandeling van een ontwerp beoordeelt zij dit alleen, maar wijst niet een ander aan. Het ware ter ongeschikter plaats en ure geweest, wanneer zij met een ander ter baan gekomen ware.

Een woord, dat in ieder ander land een raadsman der kroon zich schamen zou, te uiten of slechts in de verste voor mogelijk te houden, het woord van staats-bankroet of de onmogelijkheid om ooit aan de aflossing der schuld te denken, heeft de heer ROCHUSSEN uit de verworping van zijn voorstel willen voorspellen. Het zou bewijzen, dat hem geen ander middel tot redding bekend was; dat hem in zijn voorstel alleen het heil des lands gelegen scheen. Doch in dit geval treedt een eerlijk man af.

Voor ons gelukkige Nederlanders zal misschien wel het schouwspel bewaard zijn, van denzelfden minister, die verklaarde alleen op deze wijze 's lands financiën te kunnen regelen, nader datgene te zien voorstellen wat hij nu nadeelig, onmogelijk genoemd heeft. En spreekt men dan nog van bekwaamheden? een man van bekwaamheden zou niet op onwisen, maar vasten grondslag zijne voorwerpen vestigen. En spreekt men dan nog van goeden wil? een man van goeden wil zou meer op de zaken latten dan op het behoud zijner portefeuille. En spreekt men dan nog van eenen man van overtuiging? een man van overtuiging wordt niet als de windwijzer van den eene hoek naar den anderen gedreven. En spreekt men dan nog van eerlijkheid? een eerlijk man tracht door betamelijke middelen dezelfde overtuiging bij anderen te vestigen; kan hij dit niet, hij maakt zich niet tot den slaaf hunner meening maar hij houdt aan zijne overtuiging vast en treedt af, ten einde hij het algemeene best niet in den weg sta.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Van de Bosnische grenzen, 26 mei. Omtrent den nieuwen opstand in Bosnië kan men nu de volgende nadere bijzonderheden mededeelen. Reeds voor eenige weken waren, op verschillende punten der provincie, onlusten uitgebroken en naauwlijks weder bijgelegd, toen, in het begin van mei, de willekeurige afpersingen en misbruiken der Turksche administratie eenen nieuwen opstand te weeg bragten, als welks zetel het zuidwestelijk gedeelte van Bosnië, van Ostroschatz tot Bihacz, te beschouwen is. De maatregelen, door den

stadhouder hiertegen genomen, hebben, ofschoon er van weerszijden reeds veel bloed vergoten is, nog tot geene uitkomst geleid, en men is in groote bezorgdheid, dat de opstand zich over de geheele provincie van Bosnië zal uitbreiden. Turken en christenen hebben zich vereenigd, om zich tegen de Turksche heerschappij te verzetten; waarbij zich vooral de katholieke geestelijkheid zeer op den voorgrond stelt, als men, naderlijk, de berichten der Turksche overheid gelooft. De voorafgaande klachten der opstandelingen zijn tegen de verhooging der belastingen en de ruwe willekeur der Arnautsche troepen gericht; eene poging van den padsha, om ditge inrueten weg de gembellren te bevredigen, is mislukt. Nu heeft hij echter reeds 8000 Arnauten in den omtrek van Banjaluka verzameld, en nog 10,000 anderen zijn op marsch, met welke vereenigde strijkrachten het hem wellicht gelukken zal, den opstand met geweld te onderdrukken. Hoogst gewichtig zou de eerste ernstige ontmoeting zijn; inliën haar uitslag gunstig voor de opstandelingen was, zou de opstand, bij de algemeene misavogdheid, zich snel naar alle zijden uitbreiden, en niet binnen de grenzen van Bosnië beperkt blijven. Een groot gedeelte der opgestane bevolking heeft besloten de bescherming van Oostenrijk of geeneke inlijving in dezen staat, te verzoeken.

ENGELAND.

Londen, 27 mei. Volgens tijdingen van Monte-Video, tot 25 maart, werd de stad door een gebrek aan zware artillerie, welke echter den vorigen dag aangekomen was, zoodat men geloofde, dat het bombardement weldra eenen aanvang zoude nemen. De stad werd ter zee geblokkeerd door het smaldeel van Buenos Ayres en men verzekerde, dat dezelve goed van alles voorzien was.

Volgens den heden bekend gemaakten drie-maandelykschen staat der Engelsche bank, was het in omloop zijnde papier met £ 386,000 verminderd en het in voorraad zijnde goud met £ 101,000 vermeerderd.

FRANKRIJK.

Parijs, 28 mei. Men heeft hier berichten uit Algerie, dat er wederom zeer belangrijke voordeelen op Abd-el-Kader behaald zijn; dat op nieuw onderscheiden stammen in onderwerping zijn gekomen en dat het thans in den omtrek van Algiers volkomen rustig is.

— Uit de Deensche dagbladen ziet men, dat er een korvet en twee brikken van de Deensche marine naar de kust van Marokko gezonden zijn, om Denemarken te onthelpan van de schatting, die het nog jaarlijks aan dien roofstaat betaalt.

— Uit Madrid wordt van den 21sten dezer het volgende geschreven:

De Gaceta van heden behelst twee geyrigte artikelen. De minister van financiën, Mendizabal, beveelt de teruggaaf der drie-miljoen, waarmede Barcelona ten gevolge van de jongste insurrectie was bestraft geworden, en de minister van binnenlandsche zaken maakt van zijnen kant eene circulaire bekend, waarin de belofte eener algemeene amnestie is vervat. Dit is eenigzins de uitvoering van het programma des vorigen ministeries. Het gerucht zegt, dat de minister van oorlog zijne demissie heeft aangenomen; dit vereischt bevestiging; alleenlijk veel men, dat de demonstratiën, waarmede hij bij het verlaten der Kamer is begroet geworden, hem diep hebben bedroefd.

— De Cortes zullen den 27sten vergaderen en men meent te weten, dat de heer Mendizabal de eenige

minister is, die het meeste vertrouwen in de parlementaire meerderheid schijnt te hebben.

Parijs, 29 mei. De *Moniteur* behelst de onderstaande telegrafische dépêche:

Bij decreet van den 26sten zijn de cortes ontbonden en tegen 26 augustus bijeengeroepen. De betaling der belastingen, van af 1 januari 11. is facultatief verklaard. Alle Spanjaarden, die wegens staats-misdrijf sedert 1 september 1840 veroordeeld waren, zijn in volle vrijheid verklaard, hetzij dezelve reeds in de gevangnissen zijn opgesloten, of derwaarts op weg zijn. Bij dekreet van 24 dezer is aan eene commissie de last opgedragen om een ontwerp van wet op de katoenen binnen den tijd van drie maanden gereed te maken. De generaal *Cortin* is benoemd tot kapitein-generaal van Katalonië, *Seoane* van Arragon en *Hoyos* van de Baskische gewesten, zijnde deze laatste voor oorlog *ad interim* vervangen door *Nogueras*. De generaal *Alessan* is benoemd tot de inspectie der infanterie, afgescheiden door die der nationale garde, welke aan den generaal *Linage* verblijft.

Binnenlandsche berigten.

Gravenhage, 29 mei. Bij eene circulaire, van 27 mei, heeft Z. Exc. de minister van binnenlandsche zaken aan de heeren gedeputeerde staten der onderscheidene provinciën kenbaar gemaakt, dat Z. M., na den raad van state te hebben gehoord, bepaald heeft, dat, vermits de vervulling der gemeentelijke school-onderwijzers-plaatsen eene zaak is, uitsluitend behoorende aan de burgerlijke autoriteit, geene regten van ambachtsheeren, collatoren, stemgerechtigden, enz. daaromtrent kunnen worden erkend, en dat derhalve voortaan de autorisatie tot aanstelling van zoodanige onderwijzers bepaaldelijk behoort te worden verstrekt op de plaatselijke besturen.

Gravenhage, 30 mei. Men verzekert, dat er dezer dagen bereids een ontwerp van wet tot vereenvoudiging van de regterlijke magt in Nederland, opgemaakt is, en dat, wanneer de raad van state zich spoedig met de behandeling van deze voordragt zal bezig houden, het voorstel waarschijnlijk nog in de tegenwoordige zitting der Kamers ter tafel zal worden gebracht. Men verzekert, dat er in het geheele rijk slechts vijf hoven zullen worden gerechtigd, en dat de definitieve besparingen, die uit deze vereenvoudigingen in de regterlijke organisatie zullen voortvloeijen, omstreeks 2½ ton gouds zullen bedragen.

Ingezonden stukken.

Personele belasting. — Doortastende verbeteringen.

Telkens wanneer de lente met hare bloemen en filomelen ons lagchende te gemoet treedt, voert zij in ons hoogst gezegend rijk in haar gevolg mede een niet lagchend suppoost der belastings-administratie, die aan onze woningen een beschrijvings-biljet brengt, bestaande uit oeconomisch papier en druk waaruit wij lezen, dat de tijd weer daar is, om onze centen en opcenten gereed te maken voor het dak, waaronder wij schuilen, voor de vensters waardoor het licht des hemels ons bestraalt, voor de stoelen waarop wij zitten, en voor de haardsteden waarop wij onze belaste turfjes branden. Tevens bekomen wij dan het vooruitzicht, dat wij weldra vereerd zullen worden met het bezoek van andere suppoosten; schatters genaamd, die beleefdelijk ons huis van af de dakvliesing tot de keldergewelven, ja, wanneer zij dat verkiezen, ook onze gesloten kisten en kasten zullen doorsnuffelen, en met het oog der wet, welk oog nog overzulks gewapend is met den bril van ministeriële besluiten en instructiën, deuren en vensters, rookuitgangen, en wat dies meer is gemoedelijk zullen additioneren, constateren en protocolleren.

Het is natuurlijk, dat telkens wanneer deze liefelijken heden als accessoria der Nederlandsche lente ons genaken, men daardoor bij vernieuwing stof bekomt tot bepeinzingen en bespiegelingen over 's lands financiën toestand, over den nood der schatkist, over landsvaderlijke grootheid en landskinderlijke malaisé.

De thans angebrokene lente, vooral, wekt dergelijke bepeinzingen; naardien men thans voor de eerste maal ten uitvoer ziet leggen de wijzigingen, in de personele belasting verordend bij de wet van 24 april 1843.

Men herinnert zich ter dezer gelegenheid de vroegere wets-voordragt des ministers van financiën, waarbij eene meer omvattende hervorming van het bestaande stelsel bedoeld werd. Dat ontwerp had, bij veel gebrekkigs, toch die goede zijde, dat hetzelfde eene belangrijke vereenvoudiging behelsde, door de afschaffing

van twee der thans bestaande grondslagen voor de belasting. Het leidde dus tot vereenvoudiging, welke in de zoo schreomelijk gecompliceerde personeel-wet, evenzeer als in zoo veel andere onderwerpen onzer staatshuishouding, zoo zeer gewenscht wordt.

Maar de minister heeft dat ontwerp niet aan de discussie der Kamers darven wagen, en heeft zich in stilte met dat kunstgewrocht gereisend. De liveries, de wapentjes, en heraldieke ornamenten op de koetsen blijven onbelast schitteren. De dertigjarige huwelijksschuwendende jonge heeren ontslippen den fiscus, en komen met deugdzaam vrij.

Blijkens de discussiën over de thans ingevoerde wijzigingen schijnt den minister de moed ontzonken te zijn, om nogmaals het grondig verbeteringswerk ter hand te nemen. Alle hoop op beter zal voor zeer langen tijd moeten worden opgegeven, het oude gebrekkige blijft bestaan en wordt door de nu ingevoerde nietige wijzigingen voor goed bestendigd. Treurige uitkomst, voorwaar! welke zich voegt bij de lange rij van treunigheden, waarover men sinds jaar en dag in ons land jammert!

Het nieuwe, thans wet geworden ontwerp behelst, het is waar, iets, hetwelk verbetering kan genoemd worden, te weten, de eenigzins mildere bepaling aangaande de dienstmeisjes van 15 tot 18 jaren, maar daar tegenover staat de beduidende verzwaring van het schoorsteengeld, welke niet missen kan tot zoo veel ontduikingen aanleiding te geven, dat men zich zonder twijfel in het doel, om dien grondslag meer productief te maken, grootelijks zal teleurgesteld vinden.

Onze bewindslieden schijnen niet te kunnen begrijpen, dat verzwaring van belastingen niet altijd leidt tot vermeerdering van rendement, maar dat juist wel eens de overdrijving, vermindering van inkomst te weeg brengt. — Wat de ontlasting betreft wegens de huurwaarde van geringe woningen, deze is te onbeduidend om er over te spreken.

En zoo hebben wij dan in de onderwerpelijke wijzigingen der personeel-wet nogmaals een droevig bewijs van de ongenigheid onzer ministers, om radicale, doortastende hervormingen tot stand te brengen. — De noodzakelijkheid van groote vereenvoudiging en bezuiniging in alle takken van het staatsbeheer, van eene stelselmatige, veelomvattende reforme, wordt meer en meer ingezien en algemeen erkend. Men begint die noodzakelijkheid als eene levens-kwestie te beschouwen voor ons onafhankelijk volksbestaan. — Reeds lang hebben de vrije, waarheidlievende dagbladen vermaand, gewaarschuwd, op afdoende hervormingen aangedrongen. Men heeft van de ministeriële zijde dat alles in den wind geslagen; men heeft dagbladen in soldij genomen en dezelve laten declameren over de voortreffelijkheid onzer bewindslieden, en getracht de gevreesde oppositie in een hatelijk daglicht te stellen. Doch wat heeft men er mede gewonnen? Niets. Men heeft integendeel de algemeene belangstelling meer en meer opgewekt. Zelfs zij, die vroeger onverschillig waren, zijn wakker geworden; de algemeene opinie doet zich al meer en meer luide hooren in den geest der zoogenaamde oppositie; getuige de petitiën, welke menigvuldig bij de wetgevende Kamers inkomen, getuige de brochures, die, zelfs door leden der Staten-Generaal, in het licht gegeven worden; getuige het altijd gedenkwaardig verslag der centrale afdeling onzer Tweede Kamer, ter gelegenheid van de voordragt der schrikbarende begroting voor 1844 en 1845, bij welk verslag op de glansrijkste wijze wordt erkend en gehuldigd datgene, wat voor lang door de vrijzinnige pers is verkondigd geworden! Zoo zeker is het, dat toch altijd de waarheid in het einde zegeviert!

Maar waarom deinzen onze ministers dan toch steeds terug voor afdoende hervormings-maatregelen? — Zijn zij willens en wetens blind voor den kommerlijken toestand des lands? — Geenszins; maar zij zijn zwak. Het ontbreekt hun aan die vastheid van beginselen, waaruit de echte staatsman kracht ontleent om alle zwaarigheden te overwinnen.

De nieuwe wijzigingen in de personeel-wet stellen die zwakheid weer duidelijk in het licht. Men erkent de gebrekkigheid van het bestaande; door de vroegere voordragt van eene meer omvattende wijziging erkende men daadwerkelijk de behoefte aan verbetering, maar men hoort er menigvuldige aanmerkingen tegen maken en nu ontzinkt onzen wets-ontwerpers de moed; zij trekken hun voorstel in, en vergenoegen zich met een paar nieuwe lappen op het deerslijk versletene oude kleed te zetten, maar die lappen zelve zouden er nog niet opgekomen zijn, ware het niet,

dat men daarbij op het oog gehad had, der onvervaardlijk gapende schatkist, door de opdrijving van 's schoorsteengeld, nog iets meer toe te voegen!

Hoe droevig is de natie niet teleurgesteld in al hare billijke verwachtingen! Welke droombeelden schieden zich niet, toen de oude volhardingsmannen van het staatstoopjele verdwenen, en de dusgenoemde nieuwe regering optrad! Nu zag het tijdperk van orde en herstel aanbreken; nu zou aan het lang en zwaar gedrukte land verademing worden geschonken! Nu zou met krachtige hand aan het herstel der jammerlijk vervallene financiën de hand geslagen, orde en zuinigheid ingevoerd worden. De grondwet zou voortaan eene waarheid zijn, en eene betere toekomst lachte ons tegen!

Wat is er van al die droombeelden geworden? He-laas! even als schimmen der fantasmagorie verdwijnen dezelve, de eene na de andere; en de ledige, akelige duisternis blijft ons omgeven!

Onze laatste hoop is gevestigd op de Staten-Generaal. In hun antwoord op de troonrede bij de opening der tegenwoordige zitting en niet minder in het straks bedoelde verslag der centrale afdeling, hebben zij eenen toon aangeslagen, zoo ongewoon krachtig, dat men zich gerechtigd zou mogen achten tot de stoutste verwachtingen. Zullen zij dien toon volhouden? Zullen, bij de behandeling der gewichtige nog aanhangige onderwerpen, en inzonderheid van het schrikbarende budget, hetwelk den maatstaf aangeeft van den bezuinigingszin onzer ministers, de handelingen der Staten-Generaal in harmonie blijven met hunne energieke taal? De aanneming der beklagelijke wijzigingen in de beklagelijke personeel-wet; de aanneming daarvan; bij de volle overtuiging, dat er dringende behoeften ook in dit opzicht aan veel omvattende verbeteringen bestaat, en reeds jaren bestaan heeft — dit is voorhands niet zeer geschikt, om onze hoop op te brengen. — Slaat men het oog op deze aanvankelijke zwakheid; slaat men het oog op de antecedenten, op zoo menige teleurgestelde hoop, op zoo menig blijk van transactie-zucht, — ach, wie durft dan nog van dien kant met volkomen vertrouwen uitkomst verwachten? V. W.

Aan de Redactie.

Mijnheer!

Wij hebben van tijd tot tijd in uw geacht dagblad wenken opgemerkt, wanneer het zake was van te doene verkiezingen voor leden van de Tweede Kamer of voor de gedeputeerde staten; maar nog nooit — dat ons heugt — heeft UEd. de belangstelling opgewekt bij verkiezingen van leden der provinciale staten uit den stand der steden. De oorzaak daarvan gaat ons niet aan, maar wij wenschten wel, dat UEd. die onverschilligheid — ten onzen gevalle — afkeurde, door eene plaats te gunnen aan dit briefje, waarbij wij de stedelijke kiezers beleefd verzoeken, om aanstaanden donderdag op de stembriefjes te plaatsen den man, die de partij heeft getrokken voor het grootste gedeelte der bevolking, door in eene der laatste vergaderingen van den raad tegen zijn vernuft en gewone doerdrijving, met den grootsten moed, de waarheid met bedreigingen te doen hooren.

UEd. zoudt hiermede verplichten,

De vrienden-club aan de Waal.

Letternieuws.

Publieke effecten, met betrekking tot geldbelegging. Derde, met nieuwe aanmerkingen vermeerderde druk. Amsterdam, bij IPENBUUR en VAN SELDAM. Prijs 40 cents.

Sedert onheugelijke jaren hebben zich Nederlands kooplieden door kunde en regtraardigheid, Nederlands renteniers door voorzichtigheid en beradenheid eenen hoogen naam verworven, dien zij ook in onzen tijd waardiglijk handhaven. Vreemd moet het derhalve schijnen, dat niettemin geldbeleggingen in publieke effecten soms met eene zekere voortvarendheid door hen bewerkstelligd worden. Wil de kapitalist een gedeelte van zijn vermogen in huizen of landerijen besteden, hij tracht zich de naauwkeurigste inlichtingen nopens de ligging, de hechtheid, de bruto- en zuivere opbrengst, alsmede de overige hoedanigheden der hem aangeboden perceelen te verschaffen; alvorens zijne kapitalen aan eenen fabrikant of koopman te verstreken, moet de geldschietster zich overtuigd hebben dat de soliditeit, het karakter en de betrekkingen van zijnen toekomstigen schuldenaar hem

enen voldoende waarborg voor de stipte vervulling van deszelfs verbindtenis aanbieden, en veelal is, na veelvuldige, geruststellende verzekeringen te hebben verkregen, de schroomvalligheid of vrees van den rentenier nog niet overwonnen. Doch anders bij publieke effecten! Er wordt eene nieuwe negociatie opengesteld. De makelaar of commissionair komt zijnen patroon in haast daarvan verwittigen. »Spoedig, mijnheer, uw orders; over één uur is het misschien reeds te laat!» De rentenier heeft nauwelijks den tijd zijner bril op te zetten en het een of ander geschrift uit de boekenkast te halen, ten einde zich eenigzins in het geheugen te roepen, hoe uitgebreid wel de schuld is, van den staat of de stad, welke geld ter leen vraagt, en welke hulpbronnen daartegen overstaan. Ook zoude het nazien misschien weinig baten, vermits ettelijke staten nog vlugger zijn in het aangaan van schulden, dan de auteurs in het schrijven van boeken. In der tijd, dat omvattende werken, gelijk die van eenen SAY, CANNABICH, MAC-CULLOCH gebruikt worden, nemen de schulden der staten en banen — van Noord-Amerika, bij voorbeeld — met vele miljoenen dollars toe. De opgaven, welke nauwelijks waren, toen de auteur ze op het papier bragt, zijn onjuist op het tijdstip, dat het boek van de pers komt. — De anders zoo voorzigtige, zoo schroomvallige rentenier geeft dus, zonder veel beraad, zijne orders aan den dringenden makelaar, die, ook nog andere vrienden of patronen tot deelneming in den nieuwen schat moedende uitnodigen, ongaarne ook slechts een enkel der kostbare oogenblikken verspilt. — Zoodanige voortvarendheid zoude geen groot nadeel, althans niet voor het algemeen, kunnen berokkenen, indien de beleggingen in publieke effecten van ondergeschikten aard waren; doch zij loopen, in tegendeel, over de grootste sommen, over miljoenen. Het is overbekend, dat zeer vele renteniers van lieverleden een groot gedeelte van hun vermogen, anderen geheel dit vermogen, in publieke effecten belegd hebben. De schrijver der onderhavige brochure betreurt het, dat de dagbladen zich zoo weinig daarop toeleggen, en de kapitalisten omtrent de soliditeit en de betrekkelijke waarde der onderscheidene publieke effecten in te lichten, hen, als het ware, bij hunne geldbeleggingen tot gids te verstrekken. Men erkent evenwel, dat het *Journal des Débats*, het *Handelsblad* en het *Journal de la Haye* in dit opzigt meer doen dan de meeste andere dagbladen van het vaste land. Wanneer men nogtans overweegt, welke verschillende onderwerpen in onzen tijd door een dagblad moeten worden behandeld, dat niet uitsluitend aan eenen der takken van handel en nijverheid, of van kunst en wetenschap, toegewijd is, maar zijne lezers op de hoogte wil houden van al hetgeen er merkwaardigs, in welk vak, in wat opzigt dan ook gebeurt, zoo zal men het zeer natuurlijk vinden, dat aan het bijzonder en eigenaardig belang der renteniers geene al te groote ruimte kan vergaard worden. Men kan derhalve volkomen in den wensch deelen, dat soms, door middel van bijzondere geschriften, nadere inlichtingen omtrent enkele financiële onderwerpen mogen worden gegeven, zonder daarom de bestaande dagbladen van eenig verzuim of eenige nalatigheid in dit opzigt te beschuldigen.

De voor ons liggende brochure: **PUBLIEKE EFFECTEN, MET BETREKKING TOT GELDBELEGGING**, waarvan voor eenige dagen de **DERDE, MET NIEUWE AANMERKINGEN VERMEERDE DRUK**, bij **IPENBURG EN VAN SELDAM**, te Amsterdam, is uitgekomen, schijnt ons het eerste stuk van eene reeks van vertoogen te zijn, bestemd, om de vermelde gaping aan te vullen, hoewel het uitgeven van volgende stukken niet op eene stellige wijze toegezegd is.

In dit eerste stuk nu wordt de *wezenlijke of juiste waarde der Portugesche effecten van 1843* — de de eenige buitenlandsche schuld van Portugal, zoodra de bij het koninklijk decreet van 2 november 1840 vastgestelde conversie haar volledig beslag zal hebben verkregen — aan een zeer nauwgezet onderzoek onderworpen; vervolgens de stand van, alsmede de waarschijnlijke uitkomst van eene geldbelegging in deze effecten met eene gelijke operatie in eenige andere publieke effecten vergeleken. De schrijver gaat van de gedachten uit, dat de meeste staats-schulden, vermits geen tijd van aflossing bepaald is — althans van de zijde van den schuldeischer, aan wien geen regt van opzegging toekomt — als *perpetuële schulden* moeten beschouwd worden, en dat bij zoodanige schulden op bepaalde tijd veel minder van de *oogenblikkelijke vastheid* van den schuldenaar, dan van de vooruit-

zigten voor de toekomst afhangt. Inderdaad kan het voor de houders der schuldbrieven van eenen staat vrij onverschillig zijn, of deszelfs schatkist van eenige miljoenen minder of meer voorzien is, hetgeen dikwerf van de uitgifte of intrekking van vlottende schuld afhangt; maar wel is het van een overgroot gewigt, of de staat op den duur toereikende middelen bezit om, zonder nieuwe en door de gestadige vermeerdering verderfelijke geldleeningen, in al deszelfs uitgaven te voorzien. De schrijver betoogt, dat indien Portugal, ten gevolge van burgeroorlog en andere gelukkig doorgestane rampen, deze middelen gedurende eenigen tijd niet volledig bezat, eene goede administratie, zich deze door verbeteringen der bestaande en daarstelling van sommige nieuwe belastingen, welke de nijverheid in geenen deelen belemmeren, heeft weten te verschaffen. Portugal heeft, in dit opzigt, veel vooruit voor staten, welke de natuurlijke ligging tot het onderhoud van kostbare waterwerken, of de politiek tot het gestadig onderhoud van een zeer uitgebreid, de krachten van het land nitputtend leger, of eene hoogstaanzienlijke staatschuld tot dekking van eenen zwaren rentelast dwingt.

»Omdat bij eenen staats-schuldenaar, die niet, gelijk de particuliere schuldenaar, door de regterlijke magt tot de vervulling van deszelfs verbindtenissen kan worden *gedwongen*, zoo veel afhangt van de *goede trouw*,» treedt de schrijver in vele bijzonderheden omtrent de gezindheid van den Portugeschen staat jegens deszelfs schuldeischers. Uit dit onderzoek blijkt, dat Portugal, hoewel door menige rampen geteisterd, zich steeds door de beginselen van eerlijkheid en regtvaardigheid gunstig heeft onderscheiden.

Hoe wenschelijk het zijn moge, dat staten ten allen tijde aan hunne geldelijke verbindtenissen stiptelijk gestand doen, zoo kunnen omstandigheden dit voor den staat, even als voor den particulier, volstrekt onmogelijk maken. Al hetgeen men dan van beiden vorderen mag, is, dat het aan hunne schuldeischers berokkende verlies zoo spoedig en zoo volledig mogelijk hersteld worde. Dit heeft Portugal gedaan. Terwijl andere, zelfs veel magtiger staten, achterstallige coupons gecapitaliseerd of slechts gedeeltelijk afgedaan hebben, werden de coupons der zoogenaamde Braziliaansche leening (van 1823) die men gedurende eenigen tijd, ter beurze van Amsterdam tegen 20—25 pCt. kon koopen, door het Portugesche gouvernement ten volle betaald. Ja, Portugal mag zich, met grooter regt dan de meeste andere staten, beroemen, dat die schuldeischers van den staat, welke zich niet door tijdelijke omstandigheden lieten verschrikken, maar met vertrouwen den loop van zaken afwachteten, nimmer eenig het minste verlies hebben geleden. Zoo ook laat het zich verklaren, dat het crediet van Portugal zelfs nog voor eenige jaren met dat der meest solied geachte staten kon wedijveren, al stonden deszelfs effecten ook niet drie- of viermaal hooger dan die der meeste andere staten, gelijk in de jaren 1810—1813.

Gewigtig dunkt ons de aanmerking, dat er op dit oogenblik geen enkele monarchale staat bestaat, dat is te zeggen, niet één staat, die wezenlijk door eenen vorst of eene vorstin geregeerd wordt, die niet aan deszelfs verbindtenissen jegens de staatschuldeischers stipt voldoet of althans de toegezegde rente prompt betaalt. Spanje heeft wel ook een monarchalen regeringsvorm, doch geen vorst voert daar den scepter, die zich diep vernederd zoude moeten gevoelen, aan het hoofd van een bankbreukig land te staan. Er zijn voorbeelden, dat absolute monarchen schulden van zich hebben trachten af te schuiven; men weet, hoe FERDINAND VII ten opzichte der zoogenaamde *Cortes-leeningen* gehandeld heeft, hoe het Napelsche bestuur het vertrouwen der deelnemers in de *Bank van Tavoglière* beloont; dan, er is geen voorbeeld, sedert den Europeschen vrede van 1814, dat eenig regerend vorst of eenige regerende vorstin, de intrest van erkende schulden niet prompt betaald heeft. Nog is geen staat, welke, door alle Europesche mogendheden erkend, geene regering, welke, door de aanwezigheid van bij haar geaccrediteerde vertegenwoordigers der groote mogendheden zedelijk gerugsteund was, in gebreke gebleven, aan de verplichtingen ten opzichte van wettiglijk aangegane schulden te voldoen: en er is geene reden om te onderstellen, dat Portugal, met eenen naar evenredigheid der bevolking matigen schuldenlast, eene uitzondering op dien algemeen regelen zoude maken.

Nogtans vermeent de schrijver, bij berekening der wezenlijke waarde der nieuwe Portugesche effecten, niet den maatstaf van 4 pCt. intrest, welke thans in de meeste staten van Europa gebruikelijk is, tot grond-

slag te moeten nemen, maar den hooger maatstaf van 5 pCt., gelijk ons vaderland zich dien, gedurende eene reeks van jaren, bij nieuwe leeningen moest getroosten. Naar dezen maatstaf van intrest (*vijf pCt.*) heeft het nieuwe Portugesche effect op 1 juli 1843 eene waarde van omstreeks *twee en negentig en drie kwart percent*, dat wil zeggen: »de kapitalist, die op 1 juli 1843, nieuwe Portugesche, zoogenaamde twee en een half pCts. effecten, tegen den prijs van 92½ pCt. koopt, zal, mits het Portugesche gouvernement deszelfs verplichtingen gestand doet, het tot den aankoop bestede kapitaal tegen vijf pCt. intrest jaarlijks belegd hebben.» De juistheid van deze opgave wordt door eene uitvoerige proef gestaafd, welke ook voor hen, die zich minder met dergelijke onderwerpen bezig houden, zeer duidelijk is. Alleen had misschien met nog meerderen klem moeten worden aangetoond, dat het effect, hoewel, tot en met het jaar 1844, niet meer dan 2½ pCt. jaarlijksche rente opleverende, nogtans een vijf pCts. effect is, vermits zoo wel de 6½ pCt., welke tot en met 30 juni 1843 minder dan vijf pCt. jaarlijks zijn betaald geworden, als ook de 15½ pCt., welke tot en met het jaar 1852 minder dan vijf pCt. aan den houder zullen uitgekeerd worden, dus te samen 22 pCt. hem in latere jaren zullen worden gerestitueerd, zijnde ten dien einde de intrest voor de jaren 1861 tot en met 1882, dus gedurende 22 jaren, op zes, in stede van vijf pCt. jaarlijks bepaald. Het effect is dus in waarheid een vijf pCts., waarvan slechts een gedeelte der rente van de rente gemist wordt.

De wiskundige waarde van 92½ pCt. voor het Portugesche fonds vastgesteld, en de beursprijs niet hooger dan omstreeks 42 pCt. zijnde, lijdt de aanmerking geene tegenspraak: *Men koopt het effect voor omstreeks vier negende van de waarde*; even als het eene waarheid is, dat gedurende de laatste vijf en twintig jaren, ook zelfs onder de laagchijkste omstandigheden, nimmer eenig effect, waarvan de rentebetaling geregeld plaats had, tegen zulk eenen lagen prijs verkrijgbaar was.

Eene tweede berekening strekt ten bewijze, dat iemand, Portugesche effecten op 1 januari 1843 ten prijze van 40 pCt. gekocht hebbende en den intrest van het daarvoor bestede kapitaal tegen vijf pCt. jaarlijks berekenende, dit kapitaal, benevens rente en rente op rente op 1 januari 1859 ten volle terug ontrangen zal hebben, zoodat al hetgeen hij na dien tijd voor intrest of aflossing van het kapitaal ontvangt, zuivere winst zijn zal. Dezelfde uitkomst wordt natuurlijk reeds vroeger bereikt, wanneer de houder, de rente der koopsom slechts tegen vier pCt. berekenende, al hetgeen de coupons der obligatie meer opleveren, van deze koopsom afschrijft.

Op de laatste bladzijde van het geschrift vinden wij eene tabel, die, volgens den schrijver, eerder als eene niet onaardige zamenstelling van cijfers, dan van practisch nut, zal kunnen beschouwd worden. Dezelve voert tot opschrift: *Proeve, dat de koper van 5000 Portugesche bons, ten prijze van 42 pCt., welke al hetgeen hij meer dan 4 pCt. jaarlijksche rente ontvangt, tot vermeerdering van zijn kapitaal besteedt, op 1 januari 1885 een kapitaal van f 839,000, of eene jaarlijksche zuivere rente van f 40,950 zal bezitten, in de onderstelling, dat de jaarlijks te doene aankopen, gedurende de eerstkomende 26 jaren, tegen telkens met één pCt. en gedurende de volgende 16 jaren, tegen telkens met twee pCt. verhoogden prijs zullen kunnen plaats vinden.* — Als eene proef van het vermaat, het geduld en de nauwgezetheid van den schrijver mag deze tabel voorzeker beschouwd worden; want bezwaarlijk zal men onder deze duizenden van cijfers ook slechts ééne feil kunnen opsporen; doch de schrijver is opregt genoeg om zelf aan te merken, dat berekeningen, welke van toekomstige beursprijzen afhangen, op eenen zeer onzekeren grondslag berusten. Hoe veel te meer, wanneer voor een effect, dat ver beneden de helft van deszelfs rekenkundige waarde staat, eene opklimmende beweging van slechts één pCt. per jaar ondersteld wordt! Doch zoude men de berekening wel uit een ander oogpunt kunnen verdedigen, door, namelijk, dit dilemma te stellen: zijn de Portugesche effecten in volgende jaren lager in prijs, dan in de berekening is aangenomen, zoo zal, ten gevolge der gunstiger voorwaarden van aankoop, het kapitaal zoo veel te spoediger aangroeijen; ware integendeel de prijs hooger dan ondersteld werd, dan zou de houder in de verhooging der koop- of beurswaarde der reeds verkregene effecten eene zekere schadeloosstelling vinden.

Ten einde den onoverredig lagen prijs der effecten van Portugal zeer in het oog loopend te doen uitkomen, heeft de schrijver deze soms met den prijs onzer nationale effecten vergeleken. Misschien was het beter geweest, den prijs der publieke effecten van Napels tot punt van vergelijking te kiezen. Beide deze koninkrijken, omstreeks onder dezelfde hemelsbreedte gelegen, tellen niet onder de mogendheden van den eersten rang, zijn echter door dezelve erkend en danken hunne zelfstandigheid voornamelijk aan de gestadige zorg der mogendheden voor de handhaving van het bestaande evenwigt in Europa. Beide landen zijn door de natuur mild gezegend en verruiken de veelvuldige voortbrengselen van eenen weelderigen bodem jegens de gewrochten der nijverheid van andere, minder door de natuur begunstigde gewesten. De staatschuld van beide landen is, naar evenredigheid van de bevolking, tamelijk gelijk, indien, namelijk, de opgaven, welk men soms in dagbladen noemens de grootte der Napelsche publieke schuld ontmoet, niet onjuist zijn. Intusschen hangt het lot der schuldeisers van den Napelschen staat, gelijk nog onlangs bij de bank van Tavoglière, tot zwaar gerief der betrokkenen, op de meest overtuigende wijze is geteekend, uitsluitend van den wil des vorsten of der regering af; in Portugal is de staatschuld onder de bescherming der verschillende staatsmagten gesteld. In Napels zoude eene willekeurige en clandestine vermeerdering van staatschuld kunnen plaats hebben; een verkwistend monarch zoude het land tot aan den rand van het bankroet kunnen leiden, zonder dat het publiek iets daarvan weet. In Portugal kan geene leening zonder de toestemming der volksvertegenwoordigers, wier beraadslagingen openbaar zijn, worden aangegaan. De grootte der staatschuld van Napels is niet naauwkeurig bekend; die van Portugal naauwkeuriger dan die van de meeste andere staten. Napels heeft zich in de beruchte zwavelkwestie, gelijk met betrekking tot de bank van Tavoglière, aan eene, ten minste dubbelzinnige houding schuldig gemaakt; op de eerlijkheid en goede trouw van Portugal rust geen blaam. Het koninkrijk Napels, zonder Sicilië, heeft slechts eene enkele stad, de hoofdstad zelve, in de onmiddellijke nabijheid van den Vesuvius-gelegen; Portugal heeft vele groote steden, welke in den regel productiever zijn voor 's rijks schatkist dan de platte-lands-gemeenten. De handel van Portugal is veel uitgebreider dan die van Napels, en wel ten gevolge van het bezit van aanzienlijke koloniën, welke geschikt zijn om aan het moederland met der tijd nog veel grootere voordeelen aan te brengen, als ook omdat Spanje vele buitenlandsche voortbrengselen door tussehenkomst van Portugal betreft. De vlag van Portugal is in alle deelen van den aardbol, tot in wateren van China, met eere bekeerd; Napelsche schepen worden zelden buiten Europa gezien. — Om juist 5 pCt. intrest van het bestede kapitaal te genieten, zoude men, de waarde van den ducaat à f 2.56 aangenomen (f 25.50 voor een coupon van tien ducaat) de Napelsche certificaten tegen 92½ pCt. moeten koopen; dezelve staan p. m. 100 pCt., leveren dus slechts p. m. 4½ pCt. intrest op, ongerekend het gevaar, bij eene eventuele aflossing. De waarde van het pond sterling à f 12 Nederl. courant aangenomen, zoude men, om 5 pCt. van het bestede kapitaal te genieten, de Portugesche geconsolideerde schuld moeten koopen, ook tegen 92½ pCt.; dezelve staat slechts p. m. 42 pCt. — Portugal is, door eenen zamenloop van noodlottige omstandigheden, gedurende drie jaren, in de noodzakelijkheid geweest, de rente der buitenlandsche schuldbrieven, in plaats van in kontanten, in schatkist-biljetten te voldoen; van welke nogtans de intrest, tegen 5½ pCt. jaarlijks, steeds met de grootste puntigheid is betaald geworden, zoodat deze schatkist-biljetten dan ook met een zeer gering verlies op het kapitaal te plaatsen en misschien met der tijd zelfs beter dan geld zullen zijn. Dan hoe gerust de houder van zulke schatkist-biljetten zijn moge, derzelver tijdelijke aanbieding voor de verschenen coupons, in stede van geld, was een inbreuk op de voorwaarden der leningen; en het laat zich wel begrijpen, dat de schuldbrieven, ten laste van Portugal, om die reden tegen 10, 15 of 20 pCt. minder, dan die van Napels verhandeld worden; dan moeilijk zal men, behalve de grilligheid der Engelsche beurs, eenige reden kunnen vinden, om, bij gelijke rekenkundige waarde, het een of ander effecten, tegen omstreeks 60 pCt. minder dan het andere te verhandelen.

Wij hebben bij de beoordeeling van deze brochure de ruimte overschreden, die wij gewoon zijn aan eenig geschrift van den dag te besteden; omdat wij volk-

men deelen in de zienswijze van den schrijver, dat de publieke effecten, »waarin eene som van niet minder dan twintig duizend millioen gulden in Europa belegd is' een onderwerp van algemeene en hooge belangstelling geworden zijn. Van deze belangstelling kan ook de omstandigheid getuigen, dat het onderhavige geschrift drie uitgaven in het oorspronkelijke zijn verkocht, dat hetzelfde in het Engelsch vertaald is geworden en dat er reeds overzettingen in het Fransch en het Hoogduitsch aangekondigd zijn. Ons komt het wenschelijk voor, dat de groote kapitalen, welke nog steeds in Nederland aanwezig zijn, op eene, voor het algemeen nuttige wijze, in ondernemingen van handel en nijverheid mogten worden besteed; dan terwijl deze — het is geene verblijdende daadzaak — meer en meer den effecten toevloeyen, mogen deze niet buiten den kring onzer beschouwingen blijven.

Wij gelooven, dat de schrijver niet slechts den Portugeschen staat eene hoogst gewichtige dienst heeft bewezen, door deszelfs aanspraken op crediet zoo duidelijk en overtuigend te doen kennen, — maar dat hij ook den dank onzer renteniers verdient door hunne oplettendheid op een zoo belangrijk punt gevestigd te hebben. Mogt de schrijver voortgaan, zijne denkbeelden nevens publieke effecten door de drukpers te verspreiden, zoo zullen wij gaarne door eene heknepje opgaaf tot de meer algemeene bekendwording derzelve bijdragen.

Advertentiën.
Aanbesteding.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN DER STAD ARNHEM zijn voornemens om, op Zaterdag den 10den Junij dezes jaars, op het Raadhuis van gemelde Stad, des middags twaalf ure, in het openbaar aan te besteden:

- 1º. **Het WEGHALEN der VULNIS van de Stads Straten, Pleinen, enz.**
- 2º. **Het REINIGEN van de Stads Beek.**

En zulks achtervolgens conditiën, acht dagen te voren op de Stedelijke Secretarie zullende kunnen gelezen worden.

Men is voornemens **UIT DE HAND AAN TE BESTEDEN:**
Het BOUWEN VAN EEN HEEREN-WOON-HUIS, bij de St. Janspoort te Arnhem.
Voor de gegadigden is nadere inlichting te bekomen bij den Heer **H. W. FROMBERG, Architect** aldaar. — *Brieven franco.*

+++ Er wordt tegen 10. Augustus of November +++ bij een' gehuwden Predikant, zonder Kinderen, op een stil Dorp tusschen **Arnhem en Zutphen**, gevraagd eene Vrouwelijke **DIENST-RODE**, welke de vereischten bezit, om als Meid-alleen te dienen. Er zal geen regard geslagen worden dan op de zulken, die bewijzen overleveren van reeds meerdere jaren eerlijk en trouw, ordelijk en zindelijk te hebben gediend en den ouderdom van 30 tot 40 jaren bereikt hebben. Het loon zal naar bekwaamheden en zedelijk karakter geevenredigd worden. — Zich te adresseren met *franco-brieven*, onder Letter R, of lijsat in persoon, bij den Boekdehandelaar **DOIJER, te Arnhem.**

DILIGENCE-DIENST.
Van Zutphen naar Arnhem en Utrecht naar Amsterdam, voorzien met een embranchement van Dieren tot Doesborgh.

De Ondernemer **T. J. BURGERS** heeft de eer het geeerde Publiek te berigten, dat zijne tusschen **Zutphen en Utrecht** bestaande **DILIGENCE-DIENST**, thans tot **Amsterdam** doorloopt, zijnde de uren van vertrek bepaald:

Van **Zutphen**, des morgens ten 4½ ure.
Van **Amsterdam**, des morgens ten 5½ ure.

Ten gevolge dezer voor het Publiek geriefelijke uitbreiding en der gering gestelde vrachten, zoo voor Passagiers als Goederen, hoopt hij zich met de protectie van hetzelfde vererd te mogen zien.

Het Kantoor is gevestigd ten Huize van **E. VAN RAVENSBERG**, hoek Botermarkt en Reguliersplein, No. 1, in de *Vergulde Roskam*.

Bij aankomst te **Amsterdam**, des avonds ten 4½ ure bevinden de Reizigers zich in gelegenheid, nog per Spoorrein naar **Haarlem, Leiden, 's Gravenhage** en **Rotterdam** te kunnen vertrekken.

HOOGDUITSCH-NEDERDUITSCH en NEDERDUITSCH-HOOGDUITSCH
WOORDENBOEK
De Boekhandelaar **W. DE GREBBER, te Amsterdam**, heeft uitgegeven en alom verzonden:
PROSPECTUS en PROEF-PAGINA van een door hem uit te geven *Hoogd.-Nederd. en Nederd.-Hoogd. Woordenboek*.
Bij het volslagen gebrek aan een goed en volledig Vwoordenboek in beide opgemelde Talen, in weerwil van de vele Nederlanders, die de Duitsche Taal beoefenen en het aanzienlijk getal der onder ons wonende Duitschers, gelooft de uitgever met dit Werk eene wezenlijke en lang gevoelde

behoefte te vervullen en het letterlievend Publiek eene dienst te bewijzen. Het Werk, dat bearbeid zal worden door een vereeniging van Taalkundigen, waaronder een **HOOGLEERAAR** zal naar de nieuwste en beste bronnen bewerkt worden en zal zes malen meer bevatten, dan enig tot hiertoe verschenen Vwoordenboek in de twee opgenoemde Talen. Het is eene geheel nieuwe, expresselijk daartoe gegoten letterstijl, uiterst compres, heewel duidelijk en daarenboven heegst sierlijk, in gr. 8º., gedrukt, zal elk vel *tiennalen* meer bevatten dan een gewoon vel in groot 8º., terwijl door de uitgever de beste maatregelen genomen zijn opdat de correctie volkomen goed zij. Het Werk zal uitgegeven worden in **10 Afleveringen**, elk van 160 à 170 bladzijden, tegen den *buitengewoon goedkoop* prijs van f 1.25 voor de in teekenaars. Elke zes weken verschijnt eene Aflevering. Buiten in teekening, welke tot 15 Junij aanstaand bij elken soliden Boekverkooper in het rijk openstaat, zal de prijs van elke Aflevering met 25 Centen verhoogd worden. — Voor de meer breedvoerige opgave van hetgeen dit Werk bevatten zal, zie men het *Prospectus*, dat alom gratis verkrijgbaar is.

* * Bij den Boekverkooper **P. C. DILL, te 's Gravenhage**, zien het licht en zijn verzonden:
Volledige Zamenstellen der Wettelijke Verordeningen op het Regt van PATENT en op de **PERSONELE BE-LASTING**, met toestemming en onder goedkeuring van Zijne Excellentie den Minister van Financiën, uitgegeven door **J. P. CIRIACI**, Commies bij het Departement van Financiën, Afdeling Directe Belastingen. Prijs van het eerste f 1.80 van het andere f 1.

Nog slechts weinige Exemplaren voorhanden van den tweeden druk der
NATUURKUNDIGE BESCHOUWING
van
HET HUWELIJK
de Zedelijkheid, de Bevolking en de Gezondheid, benevens eene aanwijzing van alle voorwaarden en vereischten, welke tot en in hetzelfde geveerd worden.
Naar het Fransch, volgens de beroemde Hoogleeraren **BUFFON, VIREY, MARC** en **RICHERAND**, docht hoofdzakelijk volgens
J. B. BOSQUET,
Doctor in de Geneeskunde en in de Letteren, Secretaris en Lid van de Koninklijke Akademie van Geneeskunde te Parijs. — Prijs f 1.25.

* * Bij **J. OOMKENS, te Groningen**, is goddelijk en alom te bekomen:
TOESPRAAK aan de LEDEN DER NEDERLANDSCHE HERVORMDE KERK, van wege het **GODGELEERD GENOOTSCHAP** onder de zinspreuk: *Gods woord is de waarheid*; van welk gezelschap het **TIJDSCRIFT WAARHEID IN LIEFDE** uitgaat. Gr. 8vo. f 0.80.

Waterhoogte te Arnhem.
Den 31. Mei 3 El 4 Palm 1 Duim; gew. 29 Duim; gev. 0 Duim.

Prijs-Courant der Effecten.

	Laagste koers.	Hoogste koers.	Konstanten 4½ u.
DINGSDAG 30 MEI.			
NEDERL. Werk. Schuld à 2½ pCt.	53½	54	53½
Dito Dito » 5 »	99½	100½	99½
Amertisatie-Syndicaat » 4½ »	95	96½	95
Dito Dito » 3½ »	80		
Handelmaatschappij » 4½ »	137½	137½	137½
Nieuwe Dito » 4½ »			
Dito Dito 1837 » 4½ »			
Oostindische Leening » 5 »	99½	99½	99½
Spoorweg Haarlem. » »			
Aand. Rijn-Spoorweg » 4½ »	92½		
FRANKE. Inschrijv. G. B. » 3 »			
SPANSE. Leening Ardoins. » 5 »	18½	18½	18½
Dito onbep. stuk. » 5 »	16½	17½	
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 2½ »	41½	42	41½
RUSL. H. & C. 1798, 1816. » 5 »	107½		
Dito 1828, 1829 » 5 »	106½		
Dito 1831, 1833 » 5 »			
Oblig. bij Hope » 4 »	88½	89	
OOSTER. Aand. à fl. 100. » f »			
Dito à fl. 250 » » » »			
Metalliek » » » » » 5 »	108	108½	
Dito » » » » » 2½ »			
BRAZIL. Dito Dito » 5 »	74½		

Integralen schenen aanvankelijk zich niet op hunnen prijs van gisteren te zullen kunnen souteneren en waren bereids voor 53½ aangeboden. Eenige niet onaanzienlijke inkoopers, welke toen in dat fonds zijn bewerkstelligd, gaven echter aan de markt eene andere rigting en deden den koers tot 54 stijgen, op welken prijs echter weder eene kleine reactie plaats had. De wetteling, welke ter beurze heerschte, schijnt tot oorzaak te hebben de onzekerheid, waarin men nog steeds ten aanzien van de al- of niet afreding van den heer **Rochussen** verkeert. De aanvankelijke daling was het gevolg der geruchten van deszelfs afreding.

Alle overige Hollandsche effecten waren zeer flauw, zijnde allen zonder uitzondering nog beneden hun laatste vorig standpunt gevallen. Alleen aandeelen **Handelmaatschappij** waren meer gezocht.

Van vreemde fondsen hebben Spaansche op nieuw eenen niet ongevoeligen teruggang geleden, waartoe de lagere notering van vreemde beurzen, doch vooral de plaatselijke gesteldheid der markt, wegens de resolutie van morgen, aanleiding heeft gegeven.

Te Arnhem, bij **C. A. THÈME**. Boekdrukker.